

T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ

Ninemden Masallar

EDI ile BİDİ

www.tekirdag.gov.tr

**T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ**

Münemden Masallar

EDI ile BİDİ

Derleyen : Melek AVŞAR
Resimleyen : Mustafa Rüstem ŞERİF

www.tekirdag.gov.tr

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde deve tellal iken, pire berber iken, ben annemin beşiğini tıngır mıngır sallar iken; çok eski zamanda Edi ile Bidi adında bir çift yaşıyormuş.

Günün birinde Edi ile Bidi kızlarını evlendirmişler. Gel zaman, git zaman, Edi ile Bidi kızlarına oturmaya gideceklermiş. Gitmeden evvel kızlarına götürmek üzere hediye hazırlamışlar. Bir top basma, bir bakır yoğurt alıp yola koyulmuşlar. Yolda giderken hizmetkârları olan çobana rastlamışlar. Çoban biraz kendi halinde biriymiş.

Çobana:

— Çoban kardeş, kapının önünde bir taş var. Evin anahtarını taşın altına koyduk. Eve göz kulak ol, içeriye kimse girmesin. Tencerede et var, sakın yemesin diye tembih etmişler.

Yollarına devam ediyorlarmış ki, çok sert rüzgâr esmeye başlamış. O kadar ki kavak ağaçları neredeyse, yerlere kadar eğiliyorlarmış. Aralarında konuşmaya başlamışlar:

- Edi!
- Ne var Bidi!
- Bak kavaklar bize selam veriyor. Yerlere kadar eğiliyorlar.

Bidi:

— Galiba kavaklar üşümüş, hadi bu kumaşları kavaklara saralım, üşümesinler demiş. İkisinin de aklı yatmış. Kumaşları kavaklara sarmaya başlamışlar.

Sarmışlar, sarmışlar kumaşlar bitene dek fırlıdak gibi dönmüşler kavakların etrafında. Tamam! Demiş Bidi, şimdi çok güzel oldu. Artık kavaklar üşümez diye tekrarlamış Edi. Yollarına devam etmişler. Gitmişler, gitmişler bir derenin kenarına gelmişler. Billur gibi su akıyormuş, dereden.

Kurbağalar:

Kuvaak! Kuvaak! diye birbirlerine bağırişıyorlarmış.

Edi ile Bidi kurbağaların bağırişını bırak bırak diye anlamışlar.

Bidi:

- Edi! Diye seslenmiş.
- Ne var Bidi?
- Baksana kurbağaların karnı acıkmış. Bizden yoğurt istiyorlar, hadi yoğurtları onlara verelim, demiş.

Bidi:

- Tabi neden olmasın? Diye yanıtlamış. İki birden bir bakır yoğurdu dereye dökmüşler.

Yollarına tekrar devam etmişler. Az gitmişler, uz gitmişler. Dere tepe düz gitmişler... Kızlarının evlerine gelmişler. Kızları onları sevinçle karşılamış. Yemek yemişler, muhabbet etmişler, yatma zamanı gelmiş. Kızları onlara yatak hazırlamış. Kendi odalarına çekilip, uykuya dalmışlar.

Edi ile Bidi bir türlü uyuyamıyorlarmış. Bidi' nin aklına parlak fikirler geliyormuş. Bidi Edi'ye seslenmiş.

- Edi!
- Ne var Bidi?

— Kaç saattir uyuyamıyoruz, hadi banyo yapalım, belki uykumuz gelir. Bidi'nin bu işe akli yatmış. Olur kalk banyo yapalım diye ilave etmiş. Kalkmışlar, su arıyorlarmış. İçi dolu kazan bulmuşlar. Tamam demiş Edi, burada banyomuzu yapabiliriz. Tabii karanlıkta kazanın içine bakmak akıllarına gelmemiş. Kızları uyanmasın diye de ışık yakmak istememişler. El kolayına banyomuzu yaparız diye düşünmüşler. Meğer kazanın içinde zift varmış. Edi ile Bidi kazanın içinden tasla ziftleri birbirlerinin üzerine dökmüşler. Her tarafları zift olmuş. Karanlıkta bunlar bunun farkına varmayıp, yatağa girmişler. Yatakta uyurken döndükçe; Edi ile Bidi, yorgan çarşaf birbirlerine yapışıp bir top olmuşlar.

Sabah olmuş. Aradan hayli zaman geçmesine rağmen, anne ile babası yataktan kalkmıyorlarmış. Kızları, annelerinin neden hala kalkmadıklarını merak etmiş. Gidip yatak odasına bakmış. Bir de ne görsün? Edi ile Bidi, çarşaf yorgan hepsi birbirine yapışmamış mı? Onları yataktan kaldırıp yıkamış. Ertesi akşam kızı: “Bunları bu gece bahçeye kümese atayım orada yatsınlar” diye düşünmüş. Akşam yemeğinden sonra, onları kümese kapamış. Kümeste tavuklarla horozlar gak guuk, gak guuk diye ses çıkarıyorlarmış.

Edi ile Bidi sesleri duyunca, Bidi Edi'ye seslenmiş.

- Edi!
- Ne var Bidi?
- Bu hayvanlar bitlenmiş, hadi onları yıkayalım demiş. Kazanı almışlar, içine su doldurmuşlar. Ateşi yakıp, üzerine kazanı yerleştirmişler. Su kaynamaya başlamış. Tavukları, horozları bir bir yıkayıp, kaynar kazanın içine sokup çıkarıyor, çamaşır ipine diziyorlarmış.

Bütün gece hayvanları temizlemekle meşgul olmuşlar. Bidi Edi'ye seslenmiş.

— Edi!

— Bak hayvanlar rahatladı, hiç ses çıkarmıyorlar diyormuş. Ertesi sabah kızları:

— Gidip bakayım, bunlar bu gece ne yaptılar? Kümese gelmiş. Birde ne görsün? Bütün tavuklar, horozlar çamaşır ipinde sallanıp durmuyorlar mı? Kızın aklı başından gitmiş. Siz ne yapıyorsunuz? Diye söylenmiş. Sabaha kadar gak guuk, gak guuk diye ses çıkaracaklardı. Bizde onları bitlerden kurtarmak için yıkadık demişler.

Kızı bunları evlerine yollamış. Evlerine dönerken, rüzgarın etkisi durmuş. Kavaklar eskisi gibi yerlere dek eğilmiyor, sallanmıyorlarmış. Yine aralarında konuşmaya başlamışlar. Bidi Edi'ye seslenmiş.

— Edi!

— Ne var Bidi?

— Bak kavakları sardık, üşümüyorlar sallanmıyorlar.

Deredeki kurbağaların da sesi çıkmıyormuş. Kurbağaların yoğurdu yedikleri için karınları doyduğundan sustuklarını zannetmişler.

Bidi :

— İyi oldu yoğurdu kurbağalara verdik, karınları doymuş. Artık bağırmıyorlar demiş.

Nihayet eve gelmişler. Kapının açık olduğunu görmüşler. İçeriye girmişler. Bir de ne görsünler? Tencerede ne et kalmış ne de yemek! Çoban hepsini yemiş.

Çobanı çağırmışlar. Biz sana böyle mi tembih ettik? Diye hatırlatmışlar.

Çoban:

— Kapıyı aç, yemeği eti ye demediniz mi? Demiş. Çoban her zaman söylenenlerin tersini anlarmış. Çobanın işine son vermişler.

Edi ile Bidi'nin ziyaretleri böylece sona ermiş.

SON

Münemden Masallar

Ayı İdi Uyu İdi Kocam İdi Ya
Balıkçı ile Padişah
Boz Ayı ile Fatma Kız
Cici Cici
Değirmencinin Oğlu ile Tilki
Deli Kardeş ile Akıllı Kardeş
Edi ile Bidi
Esmâ Kız
Hayvanlar Aleminde Üç Arkadaş
Horoz ile Dikeni
İki Kurnaz Köse
Tuz
Tükürük Kızanları
Üç Kız Kardeş
Yedi Erkek Kardeş
İki Kardeş ve Papaz
Yılan Kardeş
Ahmetçik
Kırk Haramiler
Bal Kızla Kaf Oğlan
Mart Ayının Öcü
Fatmacık ile Yusufçuk
Dilsiz Gelin
Korkunç Dev
Kösenin Masalı
Büldür Hevai
Ayşecik ile Fatmacık
Onbir Kardeş
Yüzyıl Masalı
Sihirli Tas ile Hasan